

50

મકબૂલ દુઆઓ

مقبول دعائیں

ઈસ્લામિક ઇન્ફોર્મેશન સેન્ટર-ભૂજ

C/O. અબ્દુલ મજીદભાઈ, આનંદ હેર આર્ટ,
હોટલ નૂરાની પાસે, ડાંડા બજાર, ભૂજ - ૬૨૪૭

M. 9879671123 Blog : www.iicbhuj.blogspot.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

तम्हीद

दुआ अल्लाह रब्बुल ईज़्जत को अेक महबूब अमल है. जिस ज़बान में भी दुआ की जाये, अल्लाह रब्बुल ईज़्जत ईन्हें अपने दामन में जगह अता इरमाता है. ता-हम अंबिया व रसूल की ज़बाने-मुबारिका से मांगी गई दुआओं मुफ़सर होने के साथ-साथ ईतनी ज़मेअ हैं के उनमें वो तमाम चीज़ें मांग ली गई हैं, जिसकी अेक ईन्सान को दुनिया व आबिरत में હાજत व सुइरत હોती है.

लिहाज़ा ईन दुआओं को पढने और याद करने में ईस बात की ज़्यादा उम्मीद है के अल्लाह रब्बुल ईज़्जत ईन्हें शरफ़े-कुबूलियत से नवाज़े.

أَعِزُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

અઊઊ બિલ્લાહિ મિનશ્-શૈતાનિર્-રજીમ.

“પનાહ માંગતા હું મૈં અલ્લાહ કી શૈતાને-મરદૂદ સે.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

બિસ્મિલ્લાહિર્-રહમાનિર્-રહીમ.

“શુરૂ કરતા હું અલ્લાહ કે નામ સે, જો નિહાયત
મેહરબાન, બડે રહમવાલે હૈ.”

(૧)

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ

أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۸﴾

રબ્બના તકબ્બલ મિન્ના ઇન્નક અન્તસ્-સમીઉલ્
અલીમ. (સૂર: બકરહ, આ. ૧૨૭)

“અય હમારે રબ ! તુ હમસે (દુઆઓ કો) કબૂલ
ફરમા, તુ હી સુનનેવાલા ઔર જાનનેવાલા હૈ.”

(૨)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا
أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

રબ્બના વ-જૂઅલના મુસ્લિમઈનિ લ-ક વ-મિન્
ઝુરિયતિના- ઉમ્મતમ્-મુસ્લિમતન્ લ-ક. વ અરિના
મનાસિકના વ તુબ્ અલઈના, ઈત્તક અન્તત્-તવ્વાબુર-
રહીમ. (સૂર: બકરહ, આ. ૧૨૮)

“અય હમારે રબ ! હમેં અપના ફરમાબરદાર
બના લે ઓર હમારી ઔલાદમેં સે ભી એક જમાઅત
કો અપના ઈતાઅતગુઝાર રખ, ઓર હમેં અપની
ઈબાદતેં સિખા ઓર હમારી તૌબા કુબૂલ ફરમા. તુ
તૌબા કુબૂલ ફરમાનેવાલા ઓર રહમ-વ-કરમ
કરનેવાલા હૈ.

(૩)

رَبَّنَا آتِنَا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ①

રબ્બના આતિના ફિદ્-દુન્યા હસનતં વ-ફિલ્
આખિરતિ હસનતં વ-કિના અઝાબનાર.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૦૧)

“અય હમારે રબ ! હમેં દુનિયા મેં નેકી દે,
ઔર આખિરત મેં ભી ભલાઈ અતા ફરમા ઔર
હમેં અઝાબે-જહન્નમ સે નજાત દે.”

(૪)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا
صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

રબ્બના અફરિગ્ અલઈના સબ્રંવ્ વ-સબ્બિત
અફદામના વન્સુરના અલલ્-કવ્મિલ્ કાફિરીન.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૫૦)

“અય હમારે રબ ! હમેં સબ્ર દે, સાબિતકદમી
દે ઔર કૌમે-કુફ્ફાર પર હમારી મદદ ફરમા.”

(૫)

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

રબ્બના લા-તુઆખિઝના- ઇન્નસીના- અવ્-
અખ્તઅના. (સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! અગર હમ ભૂલ ગયે હોં યા
ખતા કી હો તો હમેં ના પકડના.”

(૬)

رَبَّنَا وَلَا تَحْبِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا
كَمَا حَبَلْتَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا

રબ્બના વ-લા તહ્મિલ્ અલઈના- ઇસ્રન્ ક-મા
હમલ્તહૂ અલલ્લઝીન મિન્ કબ્લિના.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ,
જો હમસે પહલે લોગોં પર ડાલા થા.”

(૭)

رَبَّنَا وَلَا تُحِثْ عَلَيْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

રબ્બના વ-લા તુહમ્મિલ્ના મા-લા તાકત લના
બિહ. વઅફુ અન્ના, વગ્-ફિર લના, વર-
હમ્ના, અન્ત મવ્લાના ફન્સુરના અલલ્-કવ્મિલ્-
કાફિરીન. (સૂર: બકરહ, આ. ૨૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ,
જિસકી હમેં તાકત ના હો ઓર હમસે દરગુઝર
ફરમા, ઓર હમેં બક્ષ દે, ઓર હમ પર રહમ
કર. તુ હી હમારા માલિક હૈ, હમેં કાફિરો કી
કૌમ પર ગલ્બા અતા ફરમા.”

(૮)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

રબ્બના લા-તુઝિગ્ કુલૂબના બઅદ-ઈઝ્
હદઈતના વ-હબલના મિંહલ-દુન્ક રહમા, ઈન્ન-ક
અન્તલ્-વહ્હાબ. (સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૮)

“અય હમારે રબ ! હમેં હિદાયત દેનેકે બાદ
હમારે દિલ ટેઢે ના કર દે ઔર હમેં અપને પાસસે
રહમત અતા ફરમા. યકીનન્ તુ હી બહુત બડી
અતા દેનેવાલા હૈ.”

(૯)

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ
لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝

રબ્બના ઇત્તક જામિઉનાસિ લિ-યવ્મિલ્-લા-
રઈબ ફીહિ, ઇત્તલાહ લા-યુખ્લિફુલ્ મીઆદ.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ.૯)

“અય હમારે રબ ! તુ યકીનન્ લોગોં કો એક
દિન જમા કરનેવાલા હૈ, જિસકે આને મેં કોઈ
શક નહીં. યકીનન્ અલ્લાહત્ આલા વા’દાખિલાફી
નહીં કરતા.”

(૧૦)

رَبَّنَا اِنَّا
اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩﴾

રબ્બના- ઈશના- આમના ફગ્ફિર્-લના
ઝુનૂબના વ-કિના અઝાબનાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૬)

“અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લા ચૂકે,
ઈસલિયે હમારે ગુનાહ મુઆફ ફરમા ઔર હમેં
આગ કે અઝાબ સે બચા.”

(૧૧)

رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

રબ્બના- આમશા બિમા- અ-ઝલ્ત વત્-
તબઅનર-રસૂલ ફફ-તુબ્ના મઅશ્-શાહિદીન.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૫૩)

“અય હમારે રબ ! હમ તેરી ઉતારી હુઈ વહી
પર ઈમાન લાયે ઔર હમને તેરે રસૂલ કી
ઈતાઅત કી, પસ, તુ હમેં ગવાહોં મેં લિખ લે.”

(૧૨)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾

રબ્બનગ્-ફિર-લના ઝુનૂબના વ-ઈસ્રાફના ફી
અમ્રિના વ-સબિત અક્દામના વન્-સુરના
અલલ્-કવ્મિલ્-કાફિરીન.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૪૭)

અય હમારે રબ ! હમારે ગુનાહોં કો બક્ષ દે ઔર
હમસે હમારે કામોં મેં જો બેજા ઝ્યાદતી હુઈ હૈ, ઉસે
ભી મુઆફ ફરમા ઔર હમેં સાબિતકદમી અતા
ફરમા ઔર હમેં કાફિરોં કી કૌમ પર મદદ ફરમા.

(૧૩)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هَذَا بَاطِلًا ۖ سُبْحَنَكَ فَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۝ (૧૧)

રબ્બના મા-ખલકત હાઝા બાતિલા, સુબહાનક
ફકિના અઝાબનાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૧)

“અય હમારે રબ ! તુને યે કાયનાત બેફાયદા
નહીં બનાઈ. તુ પાક હૈ, પસ હમેં આગ કે અઝાબ
સે બચા લે.”

(૧૪)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ
تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝

રબ્બના- ઈશક મન્ તુદખિલિશાર ફ-કદ
અખ્ઝયૂતહૂ વ-મા લિઝ્-ઝાલિમીન મિન્ અન્સાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૨)

“અય હમારે રબ ! તુ જિસે જહન્નમ મેં ડાલે,
યકીનન્ તુને ઉસે રુસ્વા કિયા ઔર ઝાલિમોં કા
મદદગાર કોઈ નહીં.”

(૧૫)

رَبَّنَا إِنَّا
سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۖ

રબ્બના- ઈત્તના સમિઅના મુનાદિયં-યુ યુનાદિ,
લિલ્-ઈમાનિ અન્ આમિનૂ બિ-રબ્બિકુમ્ ફ-
આમન્ના. (સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૩)

“અય હમારે રબ ! હમને સુના કે મુનાદી
કરનેવાલા બા-આવાઝ બલંદ ઈમાન કી તરફ
બુલા રહા હૈ કે લોગોં ! અપને રબ પર ઈમાન
લાઓ, પસ હમ ઈમાન લાએ.”

(૧૬)

رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٦﴾

રબ્બના ફગુફિરલના ઝુનૂબના વ-કફિર અત્તા
સય્યિઆતિના વ-તવફ્ફના મઅલ્ અબ્રાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૩)

“અય હમારે રબ ! અબ તુ હમારે ગુનાહ
મુઆફ ફરમા ઓર હમારી બૂરાઈયાં હમસે દૂર
કર દે ઓર હમારી મૌત નેકીયોં કે સાથ કર.”

(૧૭)

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝

રબ્બના વ-આતિના મા વ-અતના અલા
રુસુલિક વ-લા તુખ્ઝિના યવ્મલ્ કિયામહ. ઇન્ક
લા તુખ્ઝલિફુલ્ મીઆદ.

(સૂર: આલે ઇમરાન, આ. ૧૮૪)

“અય હમારે રબ ! હમેં વો દે જિસકા વા’દા
તુને હમસે અપને રસૂલોં કી ઝબાની કિયા હૈ ઓર
હમેં કિયામત કે દિન રુસ્વા ના કર, યકીનન્ તુ
વા’દાખિલાફી નહીં કરતા.

(૧૮)

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا

مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا

عَيْدًا لِلْأُولَىٰ وَلَنَا وَأٰخِرًا وَآيَةً مِّنكَ ۖ

وَارْزُقْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّٰزِقِينَ ﴿١١٨﴾

રબ્બના- અન્નિલ્ અલઈના મા-ઈદતમ્-
મિનસ્સમા-ઈ તકૂનુ લના ઈદલ્-લિ અવ્વલિના વ
આખિરિના વ-આયતમ્-મિન્ક, વ-રૂઝુક્ના વ-અન્ત
ખઈરુર-રાઝિકીન. (સૂર: માઈદા, આ. ૧૧૪)

“અય હમારે રબ ! હમ પર આસમાન સે ખાના
નાઝિલ ફરમા કે વો હમારે લિયે એક ખુશી કી બાત
હો જાયે ઔર તેરી તરફ સે એક નિશાની હો જાયે
ઔર તુ હમકો રિઝૂક અતા ફરમા દે ઔર તુ સબ
અતા કરનેવાલોં સે અચ્છા હૈ.”

(૧૯)

رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّٰهِدِيْنَ ﴿١٩﴾

રબ્બના- આમના ફ કતુબના મઅશ્-શાહિદીન.

(સૂર: માઈદા, આ. ૮૩)

“અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લે આયે, પસ તુ હમ કો ભી ઉન લોગોં કે સાથ લિખ લે, જો તસ્દીક કરતે હૈં.”

(૨૦)

رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا

صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿٢٠﴾

રબ્બના- અફરિગૂ અલઈના સબૂરંવ-વ-તવફ્ફના મુસ્લિમીન. (સૂર: આ'રાફ, આ. ૧૨૬)

“અય હમારે રબ ! હમારે ઉપર સબ્ર કા ફૈઝાન ફરમા ઓર હમારી જાન હાલતે-ઈસ્લામ પર નિકાલ.”

(૨૧)

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا سَكَّةً
وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ②

રબ્બના ઝલમ્ના અન્ફુસના, વઈલ્લમ તગ્ફિરલના
વ-તરહમ્ના લ-નકુનન્ન મિનલ્-ખાસિરીન.

(સૂર: આ'રાફ, આ. ૨૩)

“અય હમારે રબ ! હમને અપના બડા નુકસાન
ક્રિયા ઔર અગર તુ હમારી મગ્ફિરત ના કરેગા
ઔર હમ પર રહમ ના કરેગા તો વાકઈ હમ નુકસાન
પાનેવાલોંમેં સે હો જાયેંગે.”

(૨૨)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

રબ્બના લા-તજ્જઅલના મઅલ્-કવ્મિઝ્-ઝાલિમીન.

(સૂર: આ'રાફ, આ. ૪૭)

“અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કે સાથ સામિલ ના કર.”

(૨૩)

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ

وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

રબ્બનઝ્-તહ બઈનના વબઈન કવ્મિના બિલ્-હકિક

વ-અન્ત બઈરુલ્ ફાતિહીન. (સૂર: આ'રાફ, આ. ૮૮)

“અય હમારે રબ ! હમારે ઔર હમારી કૌમ કે દરમિયાન હક્ક કે મુવાફિક ફૈસલા કર દે ઔર તુ સબસે અચ્છા ફૈસલા કરનેવાલા હૈ.”

(૨૪)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

રબ્બના લા-તજ્જઅલના ફિત્તાતંલ્-લિલ્-કવ્મિઝ્-
ઝાલિમીન. વ-નજિજના બિ-રહમતિક મિનલ્ કવ્મિલ્
કાફિરીન. (સૂર: યૂનુસ, આ. ૮૫-૮૬)

“અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કા ફિત્તા
ના બના ઔર હમકો અપની રહમત સે ઈન કાફિર
લોગોં સે નજાત દે.”

(૨૫)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلِنُ^ط
وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ^{٣٨}

રબ્બના- ઇત્તક તઅલમુ મા-નુખ્ફી વમા નુઅલિનુ,
વ-મા યખ્ફા અલલ્લાહિ મિન્ શયઈન્ ફીલ્-અદિ વ-
લા ફિસ્-સમાઈ. (સૂર: ઇબ્રાહીમ, આ. ૩૮)

“અય હમારે રબ ! તુ ખૂબ જાનતા હૈ જો હમ
છિપાએં ઔર ઝાહિર કરેં, ઝમીનો-આસમાન કી
કોઈ ચીઝ અલ્લાહ પર પોશીદા નહીં.”

(૨૬)

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝

રબ્બના વ-તકબ્બલ દુઆ-અ. (સૂર: ઈબ્રાહીમ, આ. ૪૦)

“અય હમારે રબ ! મેરી દુઆ કુબૂલ ફરમા.”

(૨૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي

وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ

يَقُومُ الْحِسَابُ ۝

રબ્બનગૂફિરલી વ-લિ વાલિદય્ય વ-લિલ્ મુઅ્મિનીન
ય઼મ્મ યકૂમુલ્ હિસાબ. (સૂર: ઈબ્રાહીમ, આ. ૪૧)

“અય હમારે રબ ! મુજે બક્ષ દે ઓર મેરે માં-
બાપકો ભી બક્ષ દે ઓર દીગર મોમિનોંકો ભી બક્ષ
દે, જિસ દિન હિસાબ હોને લગે.”

(૨૮)

رَبَّنَا آتِنَا

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا سَرًّا ۝

રબ્બના- આતિના મિલ્-લ-દુન્ક રહ્મતંવ્-વ-
હયિય્-લના મિન્ અમ્રિના રશદા.

(સૂર: કહ્ફ, આ. ૧૦)

“અય હમારે રબ ! હમેં અપને પાસ સે રહમત
અતા ફરમા ઔર હમારે કામ મેં હમારે લિયે
રાહયાબી કો આસાન કર દે.”

(૨૯)

رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ

أَنْ يَفْزُقَ عَلَيْنَا

أَوْ أَنْ يَطْغَى ④

રબ્બના- ઈત્તના નખાકુ અંય-યફ્ઝુત અલઈના-
અવ્ અંય-યત્ગા. (સૂર: તા-હા, આ. ૪૫)

“અય હમારે રબ ! હમેં ખૌફ હૈ કે કહીં વો
(ફિરઔન યા દુશ્મન) હમ પર કોઈ ઝ્યાદતી ના
કરે યા અપની સરકશી મેં બઢ ના જાયે.”

(30)

رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

ثُمَّ هَدَى ۝

રબ્બુનલ્લઝી અઅતા કુલ્લ શય્ઁન ખલ્કહૂ સુમ્મ
હદા. (સૂર: તા-હા, આ. ૫૦)

“હમારા રબ વો હૈ જિસને હર એકકો ઉસકી
સૂરત-શક્લ અતા ફરમાઈ, ફિર હિદાયત કી રાહ
સુઝા દી.”

(૩૧)

رَبَّنَا آمِنَّا

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾

રબ્બના-આમન્ના ફગ્ફિરલના વર-હમ્ના વ-અન્ત
ખઈરુર-રાહિમીન. (સૂર: મુ'મિનૂન, આ. ૧૦૯)

“અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લા ચૂકે હૈં, તુ
હમેં બક્ષ દે, હમ પર રહમ ફરમા, તુ સબ મેહરબાનોં
સે ઝ્યાદા મેહરબાન હૈ.”

(૩૨)

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۚ

إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۚ

રબ્બનસૂ-રિફ અન્ના અઝાબ જહનમ, ઇન્
અઝાબહા કાન ગરામા. ઇન્હા સા-અત્ મુસ્તકરંવ-
વ-મુકામા. (સૂર: ફુરકાન, આ. ૬૫-૬૬)

“અય હમારે રબ ! હમસે દોઝખ કા અઝાબ
પરે હી પરે રખ, ક્યૂં કે ઇસકા અઝાબ ચિમટ
જાનેવાલા હૈ. બેશક વો ઠેહરને ઔર રુકને કે લિહાઝ
સે બદતરીન જગહ હૈ.”

(૩૩)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٤٣﴾

રબ્બના હબ્બના મિન્ અઝવાજિના વ-
ઝુરિયાતિના કુરત અઅયુનિન્-વજ્જઅલ્ના લિલ્
મુત્તકીન ઇમામા. (સૂર: ફુરકાન, આ. ૭૪)

“અય હમારે રબ ! તુ હમેં હમારી બીવીયોં
ઔર ઔલાદ સે આંખો કી ઠંડક અતા ફરમા ઔર
હમેં પરહેઝગારોં કા પેશ્વા બના.”

(૩૪)

رَبَّنَا
لَعَفُورٌ

شَاكُورٌ ﴿٣٤﴾

રબ્બના લ-ગફૂરુન્ શકૂર. (સૂર: ફાતિર, આ. ૩૪)

“હમારા રબ બડા બક્ષનેવાલા,
બડા કદરદાન હૈ.”

(૩૫)

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ
وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

રબ્બના વસિઅત કુલ્લ શય્ઈર્-રહમતંવ-વ-ઈલ્મન્
ફગ્ફિર્ લિલ્લઝીન તાબૂ વત્તબી સબીલક વ-કિહિમ્
અઝાબલ્ જહીમ. (સૂર: મુ'મિન, આ. ૭)

“અય હમારે રબ ! તુને હર ચીઝ કો અપની
બક્ષિસ ઓર ઈલ્મ સે ઘેર રખ્યા હૈ, પસ તુ ઈન્હે
બક્ષ દે જો તૌબા કરેં ઓર તેરી રાહ કી પૈરવી કરેં
ઓર તુ ઈન્હે દોઝખ કે અઝાબ સે ભી બચા લે.”

(૩૬)

رَبَّنَاوَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ يَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

રબ્બના વ-અદખિલ્હુમ્ જનાતિ અદનિનિલ્લતી વ-
અતલ્હુમ્ વ-મન્ સલહ મિન્ આબા-ઇહિમ્ વ-અઝવાજિહિમ્
વ-ઝુરિયા-તિહિમ્. ઇતક અન્તલ્ અઝીઝુલ્ હકીમ.
વકિહિમુસ્-સયિયાત. વમન્ તકિસ્-સયિયાતિયવ્મઇઝિન્
ફ-કદ્ રહિમ્ તહ્, વ-ઝલિક હુવલ્ ફલ્હુલ્ અઝીમ.

(સૂર: મુ'મિન, આ. ૮-૯)

“અય હમારે રબ ! તુ ઇન્હેં હમેશગીવાલી જન્મતોં મેં લે
જા, જિનકા તુને ઇનસે વા'દા ક્રિયા હૈ, ઔર ઇનકે બાપદાદાઓ
ઔર બીવીયોં ઔર ઔલાદોંમેં સે (ભી), ઉન (સબ) કો જો નેક-
અમલ હેં. બેશક તુ હી હૈ ઝબરદસ્ત હિકમતવાલા; ઔર બચા
ઉનકો બૂરાઈયોં સે ઔર જો ઉસ દિન બૂરાઈયોં સે બચા, તુને
ઉસ પર રહમ ક્રિયા ઔર યહી બડી કામિયાબી હૈ.”

(૩૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

રબ્બનગ્-ફિરલના વ-લિ ઇખ્વાનિનલ્લઝીન
સબકૂના બિલ્ ઇમાનિ વ-લા તજ્જઅલ ફી કુલૂબિના
ગિલ્લલ્-લિલ્લઝીન આમનૂરબ્બના- ઇત્તક રઉફુર-
રહીમ. (સૂર: હશ્ર, આ. ૧૦)

“અય હમારે રબ ! હમેં બક્ષ દે ઔર હમારે ઉન
ભાઈયોંકો ભી બક્ષ દે, જો હમસે પેહલે ઇમાન લા
ચૂકે હેં, ઔર ઇમાનવાલોં કી તરફ સે હમારે દિલ
મેં કીના (ઔર દુશ્મની) ના ડાલ, અય હમારે રબ !
બેશક તુ શક્ત વ મેહરબાની કરનેવાલા હૈ.”

(૩૮)

رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ
أَنْبَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

રબ્બના અલઈક તવક્કલના વ-ઈલઈક અનબના
વ-ઈલઈકલ્ મસીર. (સૂર: મુસ્તહિના, આ. ૪)

“અય હમારે રબ ! તુજ હી પર હમને ભરોસા
ક્રિયા ઓર તેરી હી તરફ રુજૂઅ્ કરતે હૈં ઓર તેરે
હી તરફ લૌટના હૈ.”

(૩૯)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

રબ્બના લા-તજ્જઅલના ફિત્તાતંલ્-લિલ્લઝીના
કફરૂ વગ્-ફિરલના રબ્બના ઈન્નક અન્તલ્ અઝીઝુલ
હકીમ. (સૂર: મમ્તાહિના, આ. ૫)

“અય હમારે રબ ! તુ હમેં કાફિરોં કી
આઝમાઈશ મેં ના ડાલ, ઓર અય હમારે રબ !
હમારી ખતાઓં કો બક્ષ દે. બેશક તુ હી ગાલિબ
હિકમતવાલા હૈ.”

(૪૦)

رَبَّنَا آتِنَا لَنَا
نُورَنَا وَارْحَمْنَا
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

રબ્બના- અત્મિમ્-લના નૂરના વગ્-ફિરલના.
ઈત્તક અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ કદીર.

(સૂર: તહ્ફીમ, આ. ૮)

“અય હમારે રબ ! હમેં કામિલ નૂર અતા ફરમા
ઔર હમેં બક્ષ દે. યકીનન્ તુ હર ચીઝ પર કાદિર
હે.”

(૪૧)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۚ

રબ્બગ્ફિરલી વલિ વાલિદય્ય વ-લિમન્ દખલ
બયતિય મુઅમિનંવ-વલિલ્ મુઅમિનીન વલ્
મુઅમિનાત. વ-લા તઝિદિઝ્-ઝાલિમીન ઇલ્લા
તબારા. (સૂર: નૂહ, આ. ૨૮)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે ઓર મેરે માં-બાપ
ઓર જો ભી ઈમાનદાર હોકર મેરે ઘર મેં આયે
ઓર તમામ મોમિન મદોં ઓર કુલ ઈમાનદાર
ઓરતોં કો બક્ષ દે ઓર કાફિરો કો સિવાય
બરબાદી કે ઓર કિસી બાત મેં ના બઢા.”

(૪૨)

رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ
الْكُفْرِينَ دَيَّارًا ۖ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاِجْرًا كَفَّارًا ۝۲۷

રબ્બિ લા તઝર અલલ્-અદિ મિનલ્ કાફિરીન
દય્યારા. ઇન્નક ઇન્ તઝરલુમ્ યુઝિલ્લુ ઇબાદક વ-
લા યલિદૂ ઇલ્લા ફાજિરન્ કફ્ફારા.

(સૂર: નૂહ, આ. ૨૭)

“ઔર અય મેરે રબ ! તુ રૂએ-ઝમીન પર કિસી
કાફિર કો રહને-સહને વાલા ના છોડ, (ક્યું કે)
અગર તુ છોડેગા તો (યકીનન્) યે તેરે (ઓર)
બંદો કો ભી ગુમરાહ કરેંગેં ઔર ફાજિરોં ઔર ઢીઢ
કાફિરોં કો હી જનમ દેંગેં.”

(૪૩)

رَبِّ

بِجَنِّي وَأَهْلِي

مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

રબ્બિ નજિજની વ-અહ્લી મિમ્મા યઅમલૂન.

(સૂર: શુઅરા , આ. ૧૬૯)

“અય મેરે રબ ! મુજે ઓર મેરે ઘરવાલોં કો
ઈન (કાફિરોં) કે કામોં કે (વબાલ) સે બચા લે.”

(૪૪)

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَادْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ⑩

રબ્બિ અવ્ઝિઅની અન્ અશ્કુર નિઅમતકલ્લતી
અન્અમ્ત અલય્ય વ-અલા વાલિદય્ય વ-અન્ અઅમલ
સાલિહન્ તરઝાહુ વ-અદખિલ્ની બિ-રહ્મતિક ફી
ઈબાદિકસ્-સાલિહીન. (સૂર: નમ્લ, આ. ૧૮)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે તૌફિક દે કે મૈં ઉન
ને’મતોં કા શુક બજા લાઉં, જો તુને મુજ પર ઈના’મ
કી હૈ ઓર મેરે માં-બાપ પર, ઓર મૈં એસે નેક
આ’માલ કરતા રહું, જિનસે તુ ખુશ રહે ઓર મુજે
અપની રહમત સે નેક બંદો મૈં સામિલ કર લે.”

(૪૫)

رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ①

રબ્બિ હબ્-લી મિંલ્લ-દુન્ક ઝુરિય્યતન્ તય્યિબા,
ઈન્નક સમીઉદ્-દુઆ-અ.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૩૮)

“અય મેરે રબ ! મુજે અપને પાસસે પાકીઝા
(નેક) ઔલાદ અતા ફરમા, બેશક તુ દુઆ કા
સુનનેવાલા હૈ.”

(૪૬)

رَبِّ

لَا تَذَرْنِي فَرْدًا

وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَرِثِينَ ﴿٨٩﴾

રબ્બિ લા-તાઝરની ફરદંવ-વ-અન્ત ખઈરુલ્
વારિસીન. (સૂર: અંબિયા, આ. ૮૯)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે અકેલા (બેઔલાદ)
ના છોડ દે ઔર તુ સબસે બેહતર વારિસ હૈ.”

(੪੭)

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝
وَأَحْلِلْ عُقْدَةً
مِّنْ لِّسَانِي ۝
يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝

ਰਭਿਜ਼-ਰਝਲੀ ਸਦਰੀ, ਵ-ਯਸ਼ਿਸ਼ਰਲੀ ਅਮਰੀ,
ਵਝਲੁਲ੍ ਉਕੁਦਤਮ੍-ਮਿਲ੍-ਲਿਸਾਨੀ, ਯਝਕਝੁ ਕਵਲੀ.
(ਸੂਰ: ਤਾ-ਹਾ, ਆ. ੨੫-੨੮)

“ਅਧ ਮੇਰੇ ਰਬ ! ਮੇਰਾ ਸੀਨਾ ਖੋਲ ਦੇ ਔਰ ਮੇਰਾ
ਕਾਮ ਮੁਝ ਪਰ ਆਸਾਨ ਕਰ ਦੇ ਔਰ ਮੇਰੀ ਝਬਾਨ ਦੀ
ਗਿਰਝ (ਲੁਕਨਤ) ਭੀ ਖੋਲ ਦੇ, ਤਾਕੇ ਲੋਗ ਮੇਰੀ ਭਾਤ
ਕੋ ਸਮਝ ਸਕੇ.”

(૪૮)

رَبِّ

إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ

إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٢﴾

રબ્બિ ઇન્ની લિમા-અન્ઝલ્ત ઇલય્ય મિન્ ખઈરિન્
ફકીર. (સૂર: કસસ, આ. ૨૪)

“અય મેરે રબ ! મેં ઇસ બાત કા મોહતાજ હું કે
મુજ પર અપની ને’મત નાઝિલ ફરમાએ.”

(૪૯)

رَبِّ اَرْحَمُهُمَا

کَمَا رَبَّيْنِي

صَغِيرًا ط
(૨૨)

રબ્બિર-હમ્દુમા ક-મા રબ્બયાની સગીરા.

(સૂર: બની ઇસરાઈલ, આ. ૨૪)

“અય મેરે રબ ! જૈસા ઇન્હોને (માં-બાપને)
બચપન મેં પાલા હૈ, તુ ભી ઇનકે હાલ પર રહમ
ફરમા.”

(૫૦)

رَبِّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝
۱۱۸

રબ્બિગ્-ફિર્ વર્-હમ્ વ-અન્ત ખઈરુર્-રાહિમીન.
(સૂર: મુ'મિનૂન, આ. ૧૧૮)

“અય મેરે રબ ! તુ મુજે બક્ષ દે ઓર મુજ પર
રહમ ફરમા. તુ રહમ કરનેવાલોં મેં સબસે ઝ્યાદા
રહમ કરનેવાલા હૈ.”

—★—

તમ્મત બિલ્-ખઈર

—★—